

ตำนานโศกเศร้า คำพังเพย และ แง่คิด

หมวดอักษร ๑ ถึง ๕

หมวดอักษร ๑ ถึง ๕

1"ลงเรือ ลำเดียวกัน"หวันไปโย
มีส่วนได้ ส่วนเสีย เฉลี่ยหมด
ร่วมรับผล ที่กระทำ ตามกำหนด
ไม่ว่าอด หรืออิม ยิ้มร่วมกัน

2"ลงหลักปักฐาน" สถานที่นี้
ตัดสินใจ ใช้ที่นี่ เป็นถิ่นฐาน
ตั้งรกราก หากิน トラบสิ้นชีวัน
จึงสร้างบ้าน เรือนตน อยู่จนตาย

3"ลุ่มหัวจมท้าย" อยู่หรือตาย ใจร่วมกัน
มาร่วมทุกข์ สุขร่วมกัน ไม่หวันไหว
มาจากการ พายเรือ หัวและท้าย
ช่วยกันพาย หากลุ่มไป ย่อมตายตาม

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

1)"ลงเรือ ลำเดียวกัน"...ฉันและเธอ
คงความรัก ประจักษ์เสมอ ลำเลอค่า
ร่วมทุกข์สุข ทุกเหตุการณ์ ที่ผ่านมา
ซาบซึ่งอุรา..พากันเดิน...จำเริญอุทัย

2)"ลงหลักปักฐาน" มั่นคง ที่ตรงนี้
แสนประทับใจ...จับฤดี....มากมีโฉน
ถิ่นกำเนิด...เกิดมาหนอ....ขอตั้งใจ
เป็นเรือนตาย ไม่พราก จากขวานทอง

3)"ลุ่มหัวจมท้าย"ไปด้วยกัน ฉันและเธอ
สมานสมัคร...รักเสมอ...เลอผุดผ่อง
ฟุ้งฟูเฟื่อง เลื่องลือ ถือไม้เท้ายอดทอง
สมดังปอง....ต้องกมล....สิ้นสุขจริง

โกวิท ธีรวิโรจน์

4)"ล้วงคองเห่า" เวลาเหลือใจ คล้ายบ้าบิ่น
ลวงเอาสิน ถิ่นอิทธิพล คนครั้นคร้าม
ลักขโมย โดยไม่เกรง นักเลงทำ
หากเพลิงยงพล้ำ โดนย่ำ กรรมจริงจริง

5)"ละเลงขนมเบี๋อง ด้วยปาก"มากวจี
แต่ไม่มี ซัดสามารถ จัดการทุกสิ่ง
พูดมากมาย ทำไม่ได้ น่าอายจริง
ชอบทำสิ่ง หยิ่งผยอง คะนองฤทธิ์

6)"ลากหนามจุกช่อง" มองประเด็น เห็นแก่ตัว
ยกเรื่องชั่ว มัวเมา เข้าสติด
ขัดขวางไว้ ไม่ให้ใคร ได้รับสิทธิ์
ยามสิ้นฤทธิ์ ก็ลิดรอน ห่อนให้ใคร

7)"กลางเนื้อชอบกลางยา" อย่าขัดแย้ง
ใช้เขาเกล้ง ตะแบงไป ให้แห่งหน่าย
คนหนึ่งชอบ หนึ่งไม่ชอบ กรอบของใคร
บังคับให้ ใจเดียวกัน นั้นยากจริง

8)"ลำหักลำโค่น" ลั่นเชิงห้าห้า
ต่อสู้กัน ชันดูเดือด เชือดเฉือนยิ่ง
เป็นที่มา จากมวยไทย ใช้อ้างอิง
นั่นโน้นนี้ มีแน่จริง จึงชิงชัย

9)"ลิงตกต้นไม้" ใช้เตือนใจ ไม่ประมาท
อาจปลั่งพลาด ขัดข้อง หมองใจได้
ผู้เชี่ยวชาญ มั่นฤดี ที่เกรียงไกร
อาจแพ้วาย ในวิชา คึกขามา

4)"ล้วงคองเห่า" ห่อนเข้าใจ โยกล้ำทำ
บ้ำระห่ำ...จำจนตาย... ไปหาหญิง
ช่างกล้าเกิน...เดินดุ่มดุ่ม...ทุ้มเทย้ง
ไม่กลัวหนา...พ่อตายิง.....ดิ่งเผชิญ

5)"ละเลงขนมเบี๋อง ด้วยปาก"ยากยิ่งนี้
แปลกจริงหนอ..มือก้อมี..มิขัดเขิน
ปากใช้พูด....ตูดไว้้อี้....ดีเหลือเกิน
แสนเพลิดเพลิน จำเริญใจ ใช้ถูกทาง

6)"ลากหนามจุกช่อง"ต้องทำ ยามจำเป็น
กันหมามุด...สุดลำเค็ญ...เห็นใจบ้าง
หมาบ้านเขา...ลอดเข้ามา...ช่างน่าซัง
นะจ้งจ้ง.....มันนั้งอ้อ.....แล้วหนีนั่น

7)"กลางเนื้อชอบกลางยา" อย่าวุ่นวาย
เรื่องอะไร ใครเขารัก สมัครสมาน
ไม่ชอบเรา...เฝ้าชิงชัง...ช่างหัวมัน
ปฏิบัติดี.....มีสักวัน....หันกลับมา

8)"ลำหักลำโค่น"ลั่นเหลือหาย ในสามี
ฝ่ายเมียนี่...ที่ได้พบ...ประสบหนา
แม่โฉมตรู ดูบอบบาง ดุจนางสีดา
แสนสงสัย...ไยไม่กล้า.....จะต่อกร

9)"ลิงตกต้นไม้"ชี้ให้เห็น ได้เด่นชัด
ถ้าประมาท พลาดขึ้นมา พาเดือดร้อน
มัวลุ่มหลง ทรนงตน คนขอดค่อน
แย่ซบซ้อน บ่อนทำลาย ให้พังกิ้ง

10)"ลีนกระดาษทราย น้ำลายเชลแลค"
ใช้จำแนก แยกเหล่า พวกเจ้าปัญหา
คนประจบ สอพลอ จ้อจ๊ะจำ
เขากล่าวว่า พวกลีนยาว เฝ้าเลียนาย

11)"ลีนตัวตึงหู " ดูน่าเบื่อ
ไม่น่าเชื่อ ตลบตะแลง แผลงเล่ห์ร้าย
คนมุสา วาจาละลอน ปลิ้นปล้อนไป
เชื่อถือใย ไร้คุณค่า ศรัทธาคลอน

12)"ลูกไก่ในกำมือ" ยื้อตาย คลายก็รอด
เป็นจุดจอต มอดแจว แล้วสมร
ตกอยู่ใน อำนาจ ขาดฤทธิ์รอน
จะต่อกร ได้อย่างไร ไร้หนทาง

13)"ลูกขุนพลอยพยัก" ปากสอพลอ
คอยเอออ คลอกเคลีย เลี้ยไม่ห่าง
เจ้านายว่า อย่างไร ใช้ทุกอย่าง
หวังเคียงข้าง เรื่อยไป ให้นายรัก

14)"ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น" คนรุ่นหลัง
มีทุกอย่าง ดังบรรพบุรุษ สุดตระหนก
ลูกย่อมไม่ ต่างไป มากมายนัก
ถ่ายทอดจาก พ่อแม่ แน่นอนจริง

15)"ลูกสมภาร หลานเจ้าวัด" ผุดผาดโฉน
ลูกนายใหญ่ ได้อำนาจ อุกอายัง
เป็นลูกท่าน หลานเธอ เหนือเทียมจริง
ความใหญ่ยิ่ง ของพ่อแม่ แค่อ้างอิง

10)"ลีนกระดาษทราย น้ำลายเชลแลค"
พบมากมาย ใช้เรื่องแปลก แหกปล้อนปลิ้น
งานไม่ทำ.....ตามสอพลอ.....ก่อราคิน
เป็นอาจिन.....ลีนราคา.....ค่าของคน

11)"ลีนตัวตึงหู " ดูดูไป ให้แสนขัน
ชอบทำกัน ท่านไร้ยาง ช่างหมองหม่น
เป็นอมมนุษย์...สุดสับปรับ...นับว่าคน
โคตรอัปรีดิ์.....ที่อัปจน.....ชนโห่ฮา

12)"ลูกไก่ในกำมือ" เธอถือไฟ หงายต๋องนี้อค
บิบบก้อตาย คลายร้องอ้อก ตอกแสกหน้า
ไม่คิดสู้.....อยู่ต่อไป.....ไร้ราคา
ง่าวหงอยหงอ..รอเวลา.....จะพังภินท์

13)"ลูกขุนพลอยพยัก"..จักอัปมงคล
มันกมล....คนเสื่อมคลาย.....ไม่ถวิล
ชั่วครั้งคราว....เจ้าได้ผล.....ชนซาชิน
ต้องส่ายหน้า...ครายลยิน...ลีนมนตรา

14)"ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น" คนคาดหมาย
ร้ายกลับดี.....ดีกลับกลาย.....ใช้มุสา
ประกอบกัน.....การเลี้ยงดู.....คู่กันมา
ผลประจักษ์...มากนักหนา... คราคำนี้้ง

15)"ลูกสมภาร หลานเจ้าวัด"คนคาดหวัง
ดีพร้อมพรั่ง....นั่งสนทนา....ธัมมาซึ่ง
กุศลกรรม.....ล้ำจรรยา....มันตราตริง
เข้าได้ถึง.....ซึ่งคำสอน.....นอนวัดวา

**ไม่มีสตางค์
ทำบุญได้ไหม**
-ได้เลย-

เพจ กฎแห่งกรรม
Laws of Karma

เอากำลึงกายไปช่วย
เอากำลึงใจไปช่วยกัน
เอาสติปัญญาไปช่วย
เขาเรียกว่า ปัตตานุโมทนาบุญ
บุญสำเร็จได้ด้วย การ
-อนุโมทนาสาธุการ-
ได้บุญเท่ากันหมด

วิสุทธิจิตมุนี

LINE @ZY0 5821Y
f กฎแห่งกรรม Laws of Karma

16 "ลูกเสือลูกตะเข้" ช่างเนรคุณ
เคยการุณย์ จุนเจือ ช่วยเหลือทุกสิ่ง
ลูกคนอื่น เอามาเลี้ยง เยี่ยงลูกจริง
พอใหญ่ยิ่ง ซิงลบหลู่ ผู้มีคุณ

7 "เล่นกับหมา หมาเลียปาก" ลำบากนัก
"เล่นกับสาก สากตีหัว" พาหัวหมุน
ลดตัวต่ำ ซ้ำลามปาม ทรามเนรคุณ
ตีตนเสมอ ผู้มีคุณ จุ้นเหนือนาย

18 "เล่นเอาเถิดเจ้าล่อ" ขอหลบหลีก
ทำหลุกหลิก พลิกแพลง แสร้งไกล
ตั้งใจหลบ เลี่ยงลับ จับไม่ได้
เขามาเหนื่อ หนีไปได้ ไม่ให้เจอ

19 "เลี้ยงช้าง กินขี้ช้าง" ช่างเฉฉไร
ใกล้สิ่งใด ใฝ่ประโยชน์ โปรดอย่าเปลอ
ยกยกเอา เข้ากระเป่า ฝ้าปนเปรอ
ไม่ควรเจอ ในวงการ งานธรรมคุณ

คนเรานั้นเคย
ผูกพันกันมา
เคยช่วยเหลือ
เกื้อกูลกันมา
จึงได้มาพบกัน
เกื้อกูลกันอีก
ถ้าไม่เคยผูกพัน
กันมาก่อนก็ไม่มี
ทางที่จะมาพบกันได้
แต่ถ้าเคยผูกพันกันมา ต่อให้อยู่ห่าง
กันไกลแสนไกลก็ต้องได้พบกันแน่นอน

หลวงปู่เหรียญ วรธาดา
วัดอรัญญบรรพต
อ.เรณือชัย ๗ หนองคาย

ขอบคุณเจ้าของภาพที่ได้นำมาประกอบสาระ

16) "ลูกเสือลูกตะเข้" .....เดรัจฉาน
สืบสันดาน...อันโหดร้าย.....ดูไร้ค่า
ลูกมนุษย์...สุดประเสริฐ...เลิศลักษณ์
ได้เกิดมา...อย่าเสียชาติ....สัตว์ต่ำเอา

17) ถ้า "เล่นกับหมา หมาเลียปาก"
"เล่นกับสาก สากตีหัว" หม่นมัวเล่า
สุดละเหี่ย..เมียดือสาก..ยากไม่เบา
ระวังไว้...อย่าได้เข้า...เข้าแห่ย่นาง

18) "เล่นเอาเถิดเจ้าล่อ" ขอยอมแพ้
คนว่าแน่ แดแกร่งกล้า อย่าได้ขวาง
เคยพลิกแพลง แกล้งอนงค์ เพราะหลงทาง
ขอละวาง อย่างราบคาบ ซาบซึ่งนวล

19) "เลี้ยงช้าง กินขี้ช้าง" ช่างทำได้
คงไม่ไหว หนีไกลห่าง อย่างรีบด่วน
แม้เพียงคิด วิปริตมากมี มิบังควร
สุดปั่นป่วน ชวนคลื่นไส้ ไม่เข้าที่

20"เลี้ยงมาตั้งแต่ ตีนเท่าฝาทอย"
ตั้งแต่บ่อย ค่อยเติบโตใหญ่ ใจเกื้อหนุน
จากทารก จนเติบโตใหญ่ ไยเนอร์คุณ
ลิมบุญคุณ การุณย์หทัย ไร้ธรรมะ

21"เลี้ยงลูกเจ้า ฝ้าคลั่ง" ช่างไรศักดิ์
สู้ปกป้อง รักเพียงใจ ไยไร้ค่า
ทำดีแค่ เสมอตัว ชั่วโดนตรา
ถูกตราหน้า ค่าเพียงดิน สิ้นความดี

22"เลือกนัก มักได้แระ" แลมากมาย
พบสิ่งใด ไม่ถูกใจ ไม่ใช่ที่
เลือกมากไป มักจะได้ ของไม่ดี
มากทฤษฎี วิธีการ พล่านเกินไป

23"เลือดข้นกว่าน้ำ " จดจำตริงตรา
หมู่วงศ์ คณาญาติ ผุดผาดโฉน
ญาติพี่น้อง ท้องเดียวกัน รักกันไว้
มีสายใจ เยื่อใยรัก ประจักษ์จริง

24"เล่นไบบนบก "ยกเมฆรำไป
"มั่งมีในใจ "ไม่มีทาง สมหวังสักสิ่ง
คิดหวังที่ เป็นไปไม่ได้ ไม่มีจริง
ได้ผลยิ่ง อิงเพียงฝัน บันมะลาย

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(จบหมวดอักษร ๑ ถึง 24 ส่วน)

20)"เลี้ยงมาตั้งแต่ ตีนเท่าฝาทอย"
ตั้งแต่บ่อย ค่อยเติบโตใหญ่ ให้สุขศรี
รักมายมาย ไยไม่เห็น เช่นความดี
บุญคุณไม่มี..จรัลหาย..ไกลลับลา

21)"เลี้ยงลูกเจ้า ฝ้าคลั่ง"ยังยืนยง
ก่อยังคง ส่งผลเพียง คนเลี้ยงหนา
เลี้ยงเขานี้..ดีแค่ไหน...ได้กลับมา
เศร้าดวงแด....แค่ชี้เข้า.....เขาว่าเอา

22)"เลือกนัก มักได้แระ"แดหมองหม่น
แม่หน้ามน คนเคยงาม ยามก่อนเก่า
มาบัดนี้ ที่เปลี่ยนแปลง แห้งไม่เบา
ทุกอย่างเล่า....เข้าตำรา....พาวุ่นวาย

23)"เลือดข้นกว่าน้ำ "..ทำลาบก้อย
เคยกินบ่อย...อร่อยล้ำ...น้ำลายไหล
ต้มเลือดหมู...ดูน่าทาน...สำราญใจ
บานตะไท ข้าวใส่ท้อง สองสามจาน

24)"เล่นไบบนบก "....ยกมากล่าว
"มั่งมีในใจ "เหตุใดเล่า เรื่องฝ้าฝัน
วาดหวังไว้....ไม่มีจริง....ทุกสิ่งอัน
ไร้ซึ่งผล หม่นมหันต์ บันทอนจินต์

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมวดอักษร อ แอน

1"วัดรอยตีน, วัดรอยเท้า" เทียบเท่าหนอ
ใหญ่เพียงพอ ขอต่อดี ดีไหน
มาเทียบกับ คนเหนือกว่า ว่าเพียงใด
พอสู้ได้ จะได้ชิง ดีเด่นกัน

2"วัวแก่กินหญ้าอ่อน" ป้อนบ่อบ่อบ่อบ่
แม่สาวน้อย คอยเอนเอียง เคียงเฒ่านั้น
ต้องถ้อยที ถ้อยอาศัย เข้าใจกัน
ช่วยเจือจาน หวานน้ำใจ หทัยเปรมปรี

3"วัวเคยขา ม้าเคยขี่" มีใจกัน
เคยผูกพัน กันมานาน สานสุขศรี
ผู้ที่เคย เกยกายกัน ผูกพันฤดี
ยอมไม่มี ที่เคลือบแคลง สำแดงปล้น

4"วัวใคร เข้าคอกคนนั้น"ผูกพันจิต
ใครทำผิด กิจกรรมใด ได้กรรมนั้น
ความผิดใด ใครก่อ รอโทษทัณฑ์
การเกี่ยวพัน ด้านเลวดี มีกฎเกณฑ์

5"ไม่ได้ตัว เอาวัวพันหลัก" นักรักชาย
ใช้เส้นสาย ให้แม่สื่อ ถูรักเร้น
หากพลาดพลั้ง ยังฝังใจ ไม่ละเว้น
เป่าเปลี่ยนเป็น ตัวแม่สื่อ คือเมียตน

1)"วัดรอยตีน, วัดรอยเท้า" เราใหญ่กว่า
สุดสมเพศ....เหตุใดหนา.....พาสับสน
เมียมล้ำท่า.....มาต่อสู้.....บู้เกินคน
อยู่ต่อหน้า....ไม่กล้าบ่น.....ต้องทนเอา

2)"วัวแก่กินหญ้าอ่อน" ป้อนเข้าคำ
เอ้าอ้ออ้อ...ยามเธออ่อน...ป้อนป่าเล่า
แสนน่ารัก...สลักฤดี.....นี่ไม่เบา
แต่สุดท้าย ไยสร้อยเศร้า กระเป่าแบน

3)"วัวเคยขา ม้าเคยขี่" ดีมากไหม
จนแก่เฒ่า เข้าสูงวัย ไกลันอนแทน
จะชั่วดี.....ถึห่าง.....ต่างจากแฟน
ไม่ต้องเล่น วิงแจ้นหา เธอมาเอง

4)"วัวใคร เข้าคอกคนนั้น"ผูกพันจิต
อย่าพึงคิด..จิตโหยให้..ได้คอกแจ้ง
เฝ้าปากเพียร อยากเปลี่ยนจ้ง ชั่งใจเอง
อยากตายฤ หรือแค่เซ็ง เก่งลองดู

5)"ไม่ได้ตัว เอาวัวพันหลัก"ชักจะยุ่ง
แรกเริ่มมุ่ง....ผดุงรัก.....จักต้องสู้
เธอไม่เล่น..เห็นกลางแพ้ แม่โฉมตรู
เปลี่ยนมาอยู่...คู่แม่สื่อ....แม่ชกโย

6"ว้าวลิมติน" ลีนคิด จิตกลับกลาย
พอยิ่งใหญ่ ไยลิมถีน ลีนเหตุผล
คนที่ได้ ดีแล้ว เคลื่อนแคล้วกมล
ลิมตัวตน หนหลัง ครั้งคราวจน

7"ว้าวหายล้อมคอก" บอกเตือนใจ
ป้องกันไว้ ก่อนภัยเกิด ประเสริฐล้น
ของหายแล้ว คิดป้องกัน มันชอบกล
เกิดเป็นคน ควรค้นคว้า หาหลักการ

8"ว้าวสันหลังหวะ " หรือ "ว้าวสันหลังขาด"
ทำผิดพลาด หวาดระแวง แคลงกิจนั้น
คนที่ทำ ผิดมาแล้ว แวหวาดหวั่น
กลัวคนอื่น เขาเท่าทัน หวั่นไปเอง

9"ว่าแต่เขา อิเหนาเป็นเอง"เฟ่งคำริ
คนตำหนิ ติผู้อื่น คีนคำเก่ง
แต่สุดท้าย อายใช้เล่น เป็นเสียเอง
ทำอวดเก่ง เฟ่งเล็งใคร กลายเป็นตน

10"ว่าวติดลม" ชมเพลิน เกินเวลา
ชื่นอุรา ร่าเริงลม สมสุขล้น
ยามยิ่งใหญ่ โอ้อ่ากระไร ไยลิมตน
มีสักหน คนเสริมไร ได้ร่วงพิน

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(ฉบับมอดอักษร ๑ หมวด 10 ส่วน๑๗)

6)"ว้าวลิมติน"ลีนลิมปาก ไม่อยากคบ
มันน่าตบ..จบหอนสวย..ด้วยนิสัย
ไม่น่าปลื้ม..คนลิมตัว..ชั่วมากมาย
อดีตไซ้...ไม่จดจำ....ครายาจน

7)"ว้าวหายล้อมคอก"ออกแนวประมาท
เกิดผลเสีย....ละเหยียด...พาขัดสน
มาคิดได้ เข้าไปต้อย เหงาหงอยกมล
เพ็งคิดกล....วิธีการ.....ป้องกันภัย

8)"ว้าวสันหลังหวะ "หรือ"ว้าวสันหลังขาด"
น่าอนาถ.....พาดไม่ยั้ง....น่าชิงหลาย
หลังเป็นแผล แลน่ากลัว หม่นมัวฤทัย
เอาแต่ใจ..ใช้ว้าวคราดไถ..หอนให้พัก

9)"ว่าแต่เขา อิเหนาเป็นเอง"เก่งเน้นเน้น
รูปร่างเด่น เป็นเจ้าชาย ได้ประจักษ์
สาวสวยหุ้ม รุ่มตอม กันพร้อมพรัก
ผูกสัมพันธ์ สمانสมัค รักเรือนกาย

10)"ว่าวติดลม" ลมพัดพา อูราหมอง
ด้วยว่าน้อง..ต้องกมล..คนทั้งหลาย
เธอเด่นดัง....ดั่งดารา....ต้องตาชาย
พลันกลับกลาย ไม่มองเรา เศร้าใจจริง

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมอดอกฟ้า ๔ ดอกฟ้า

1"ศรศิลป์ไม่กินกัน" ไม่ชอบกัน
ดวงชะตา ไม่ต้องกัน ชั้นรักสิ้น
ทำอะไร กันไม่ได้ แม่ใจหมิ่น
ต่างใจหิน ไม่ยินดี มีมิตรใจ

2"ศิษย์คิดล้างครู" อดสู ผู้สิ้นคิด
ตัวเป็นศิษย์ คิดเนอร์คุณ ชุ่นข้องโฉน
คิดทำร้าย ครูอาจารย์ ท่านได้ใจ
ช่างห่างไกล คุณธรรม ทรามเหลือทน

3"ศิษย์นอกครู" ผู้นอกคอก นอกตำรา
ศึกษามา จากอาจารย์ ผลาญปีป่น
ขัดคำสั่ง อาจารย์ ท่านฝึกฝน
ประพฤติดน นอกตำรา นาละอาย

4"ศึกหน้านาง" หึงหวงนาง ขวางผู้อื่น
ชายไหนอื่น ยืนหน้ามา ขัดตาโฉน
เกิดทะเลาะ วิวาท ด้วยบาดใจ
ยอมไม่ได้ ไร้สำนึก ศึกชิงนาง

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(จบหมอดอกฟ้า ๔ ดอกฟ้า 4 ส่วนจบ)

1)"ศรศิลป์ไม่กินกัน" หวันเกิดเหตุ
มองหน้างำ ลำแดงเดช ไม่เข็ดหนอ
แยกเขี้ยวขู่.....ชูคอเห่า.....เฝ้าแต่รอ
ซักเริ่มท้อ..ต้องขอลา..หมาเฮงชวย

2)"ศิษย์คิดล้างครู" ดูน่าชม นิยมเล่า
วันสงกรานต์ เด็กหลานเข้า เข้าพร้อมด้วย
ชั้นน้ำหอม พร้อมดอกไม้ ใจระรวย
ล้างเท้าครู..ดูเธอสวย..ด้วยจิ้งตังาม

3)"ศิษย์นอกครู" คิดดูไป ได้ประโยชน์
นึกแต่โทษ...โหดเต็มที....มีแต่ซ้ำ
ครูสอนผิด ศิษย์โต้แย้ง ไซ้แกล้งทำ
ผลแห่งกรรม ตามสนอง ต้องมากมี

4)"ศึกหน้านาง" ช่างหมอง ต้องคั้ทิ้ง
โง่งเงาจริง...ทิ้งเชิงชาย...ไร้ศักดิ์ศรี
กัดแย้งกัน..ปานหมู่หมา...บ้าสิ้นดี
กุลสตรี.....มีสมอง.....หอนต้องใจ

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมวดอักษร ๔ ตัว

1"สร้างวิมาน ในอากาศ" ปรหลาดใจ
หวังอะไร ไม่จัดแจง ยังแสรังหวัง
อยากจะมี อยากจะเป็น เช่นเขาจ้ง
มีแต่หวัง แค่มมแล้ง แห่งคาใจ

2"สวมหัวโขน" บนศิระษะ จะเปลี่ยนคน
สามัญชน คนเดิม เหมิเกริมใหญ่
มียศถา บรรดาศักดิ์ หนักเหนือใคร
ลืมตัวได้ ว่าคล้ายจริง ยิ่งดั่งปอง

3"สวยแต่รูป จูบไม่หอม" น้อมนำใจ
มนุษย์ใด ไร่กลืนศรี จิตดีสนอง
รูปภายนอก ออกสวยใส กายผูกผ่อง
หากแต่่มอง จิตใจ ไร่คุณธรรม

4"สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ"
รับรู้ได้ ร้ายหรือดี ที่ปลุกปล้ำ
สุขที่เกิด จากความดี ที่กระทำ
หรือชอกช้ำ จากทำชั่ว มัวชั่วใจ

5"สองตาก็ไม่แล" แรงแท้วาจา
ใยเธอมา ตัดรอน ร้อนคำไข
ช่างกระไร ไร่ไมตรี อีกต่อไป
ไม่โหดร้าย เกินไป หรือใจคน

1)"สร้างวิมาน ในอากาศ" วาดหวังไว้
ยากเหลือหลาย ได้เป็นจริง สิ่งฝืน
หวังลมแล้ง ไม่แจ้งชัด ปรหลาดครัน
เกิดผลเสีย เพเลียมหันต์ ท่านตรองดู

2)"สวมหัวโขน" บนหัวนั้น หมั้นรำร้าย
มุ่งมาดหมาย...ถูกใจคน...ลั่นเลิกหฐ
แสดงบท..กฎเกณฑ์วาง..อย่างชั้นครู
ถึงหม่นหมอง...ต้องทนสู้.....รู้กติกา

3)"สวยแต่รูป จูบไม่หอม" ต้องน้อมรับ
ระยิบระยับ.....จับฤดี.....ดูมีค่า
แสนหดหู่.....อยู่ต่อไป ...ไร่ราคา
ด้วยกัลยา..คราลอกดำ..สำแดงตน

4)"สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ"
คิดเรื่องใด..ได้อย่างนั้น..มันในผล
ประกอบกรรม ทำความดี มีมงคล
คิดอกุศล...กมลชั่ว....หม่นย้าเตือน

5)"สองตาก็ไม่แล" แม่คุณ แม่ทูนหัว
ไม่ต้องกลัว...ตัวอยู่ใกล้... ใจเสมือน
คนต่างแดน อยู่แสนไกล ไม่ต้องเตือน
จะลืมเลือน เลือนลอยหาย ไกลลับลา

6"สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ" ลามปามกมล
ไปสอนคน ที่ชำนาญ เชี่ยวชาญล้น
ดั่งสอนหนังสือ สังฆราช อุกอาจคน
อย่าชุกชน เกินอัตรา ปัญญาณี

7"สามเพลงตกม้าตาย" พ่ายแพ้ไว
ไม่ทันไร พ่ายสยบ หลบหน้าหนี
แพ้ง่ายดาย ไร้ที่ทำ ลีลาไม่มี
มีเพียงนี้ หรือปัญญา ไม่น่าเลย

8"สาวไส้ให้กากิน" คนสิ้นคิด
ใยดวงจิต วิปริตไป ร้ายเหลือเอ๋ย
นำความลับ ของภายใน ไปเปิดเผย
คำพังเพย เฉลยไว้ ให้ไตร่ตรอง

9"สิบเบี้ยใกล้มือ" ยึดถือไว้ก่อน
เงินเป็นก้อน ใหญ่จ้ง ยังไม่เห็น
ผลประโยชน์ แม้เพียงน้อย ค่อยพอนพั้น
ที่มองเห็น อยู่ต่อหน้า อย่าละเลย

10"สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น"
เจาะประเด็น เห็นกับตา น่าเฉลย
ฟังมากนัก จากหลายฝ่าย ไม่คล้ายเลย
จำไว้เลย ความจริงเผย ด้วยสายตา

11"สิบพ่อค้า ไม่เท่าพระยาเลี้ยง"
พ่อค้าเลี้ยง หากำไร ให้ตนหนา
พระยาเลี้ยง เพียงพอยู่ คู่ธรรมมา
มีคุณค่า กว่าพ่อค้า พาเลี้ยงภัย

6)"สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ"ทำไปนี้
เป็นสิ่งดี.....มีเหตุผล.....คนค้นหา
สอนพระสงฆ์...องค์เจ้า...เข้าตำรา
ให้หลวงปู่..รู้สรรพวิชา..น่าชื่นชม

7)"สามเพลงตกม้าตาย" ใจปลาชิว
โดนโห่ฮิ้ว กริ้วโกรธา พาชื่นชม
นกกระจอก ซอกซ้าหมอง มองน้ำตม
ไม่ทันกิน ดินทับถม ตรอมตรมฤดี

8)"สาวไส้ให้กากิน".....กาบินหนี
ด้วยรู้ดี...มีสัญชาติญาณ...อันลับลี้
จะหลอกงาบ จับประหาร ผลาญชีวี
คนโมโห...โกรธามากมี....กาขี้ลัก

9)"สิบเบี้ยใกล้มือ"ถือไว้ อย่าให้หล่น
อีกไม่นาน..มันกมล..ล้นประจักษ์
พอกพูนเพิ่ม เสริมมากมาย ถ้าใจรัก
ยอมลำบาก พากเพียรหา เงินตรามี

10)"สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น"ดูเจนจัด
สิบตาเห็น...หอนเด่นชัด...ถนัดถนี่
ต้องคลำดู....ให้รู้ขนาด.....จัดว่าดี
ให้เธอนี้.....ที่สงสัย.....คล้ายกังวล

11)"สิบพ่อค้า ไม่เท่าพระยาเลี้ยง"
สิบพระยาเลี้ยง เพียงเศษ เม็ดทรายหล่น
นักรการเมือง เฟื่องฟูหลาย ใหญ่เหลือล้น
แต่ทุกคน....พันบ่างไหม....วายชีวัน

12"สี่ขอใ้ควายฟ้ง' ช่างเพลี่ยจิต
สุดจะคิด ผลิตการสอน ป้อนทางไหน
การสร้างสน คนอ่อนปัญญา พาอ่อนใจ
ไม่มีคุณ อันใด ใยเสียเวลา

13"สูกก่อนห้าม" ข้ามชั้นมา อย่าใจง่าย
ควรตามวัย ให้เหมาะสม อารมณ์หนา
แอบได้เสีย ก่อนกำหนด หมดราคา
เสียคุณค่า วัฒนธรรม จำใส่ใจ

14"สูกเอาเผากิน" คำติฉิน หมิ่นสันดี
ทำสิ่งดี ไม่เป็น เช่นเป้าหมาย
ทำเพียงเสร็จ ไปวันวัน คร้านเหลือใจ
ไม่ใส่ใจ ในผลงาน ร้นเหลือทน

15"สู้ยิบตา" จากคำว่า "สู้เย็บตา"
ทำเมื่อครา ไก่ตาแตก แยกถลน
ต้องเย็บแผล แก้ไขไว้ ให้ไก่ชน
สู้ไม่ถอย ไม่ยอมจำนน จนมรณา

16"สู้เหมือนหมา จนตรอก" ออกแรงสู้
ด้วยไม่รู้ หนีไปไหน ใจสู้หนา
สู้หนักหน่วง ห่วงใย ไร่มรรคา
สู้จนกว่า ชีวาวาย ตายจึงยอม

17"เสียกำซ้ากอบ" บอบซ้า ระกำใจ
เสียหายไป เล็กน้อย ค่อยถนอม
แต่ต่อไป เสียหายใหญ่ ไซ้ใจยอม
ต้องตรมตรอม ผอมแห้ง แล้งกลางใจ

12)"สี่ขอ ใ้ควายฟ้ง ช่างนำคิด
สำรวมจิต พิจารณา พาสร้างสรรค์
ใครร่ำลือ..กระป๋องงั้ง....ช่างหัวมัน
คนสี่ขอนั้น ท่านเกษม เปรมปรีดา

13)"สูกก่อนห้าม"ทรามวัย อย่าใจง่าย
มิด่วนได้....วัยยังเยาว์.....เฝ้าศึกษา
อย่าเพิ่งปลื้ม..หลงลืมตัว..มั่วกามา
จะเศร้าตรม..ขมขื่นอุรา..พามีตม

14)"สูกเอาเผากิน"..... ยินดีหลาย
คือคำตอบ ชอบมากมาย ไม่เคยบ่น
ของสูกสูก...หอยกึ่งเผา ....เร้ากมล
ก้อยดิบนั้น..ฉันไม่สน..คนอนามัย

15)"สู้ยิบตา" จากคำว่า "สู้เย็บตา"
แตกทุกครา กลับมาบ้าน ดันบอดใบ้
ดูเจียมเจียม เอี่ยมเพี้ยม ทำเหนียมอาย
ช่างหมดลาย ชายผยอง นั่งมองเมีย

16)"สู้เหมือนหมา จนตรอก"บอกให้รู้
แม่โฉมตรู.....ผ้าสูนี้.....มิได้เสีย
ขอเถิดหนา อย่ารูกไล่ นะ my dear
สุดแสนเพลี่ย ละเหยียจันต์ แทบสิ้นใจ

17)"เสียกำซ้ากอบ" บอบซ้า ระกำจิต
มั่วอยู่เฉย....มิเคยคิด....มิตรสหาย
เสียไปนิด ช่างคิดน้อย ค่อยเป็นไป
สุดละเหยีย..เสียมากมาย..ให้กังวล

พระพรหมโพธิ์ อหิโชน

" ทุกสิ่งล้วนถูกกำหนดมาแล้ว "

" คนเราถ้าไม่เคยกินข้าวร่วมทุ่ง ไม่เคยกินผักบุ้งร่วมหนอง ไม่เคยกินปลาพร้อมคลอง ทำอย่างไรก็ไม่ให้เจอกัน " โลกนี้ไม่มีความบังเอิญ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนถูกกำหนดมาแล้วทั้งสิ้น แม้กระทั่งการพบเจอและลาจากของพวกเขา การเลิกมาของเราล้วนถูกกำหนดด้วยบุญและบาป ที่เราได้เคยกระทำไว้เมื่อครั้งอดีต ไม่ว่าจะเป็นชาติตระกูล รวยหรือจน แข็งแรงหรือเจ็บไข้ได้ป่วย หน้าตาดีหรืออัปลักษณ์ โชคดีหรือโชคร้าย ดังนี้แล้ว บุญเป็นที่พึ่งได้จริง บุคคลผู้ฉลาด ย่อมสร้างแต่คุณงามความดี เพื่อความสุขของคนเองและผู้อื่นสืบไป "

18) "เสียกำได้กอบ" ชอบใจ ในผลลัพธ์ ที่กลายเป็น รับผลดี มีผลใหญ่ เสียเล็กน้อย ปล่อยไปก่อน อย่าอ้อนใจ มีผลได้ มากกว่า มาต่อเติม

19) "เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียผ้าให้ใคร" ไม่ยอมพ่าย ให้ไปแน่ แม่เมียเพิ่ม แม้มือทอง มากองให้ ไม่พอเติม อย่าเหิมเกริม เติบโตเท่าใด ไม่มียอม

20) "เสียน้อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย " ชอบเสียตาย จ่ายยาก มักอ้อมค้อม จวบเสียหาย มากภายหลัง จึงจ่ายอ้อม อยากรอดออม ไม่พร้อมจ่าย ภัยตามมา

"ชีวิตของเรานั้น ผ่านไปทุกวันๆ ความเฒ่าแก่ ชราภาพ ก็แก่ไป ทุกวันทุกเวลา พวกเรา... ไม่ภาวนาดูกันเอง ก็ย่อมหลงมัวเมา... ในวัยของตนอยู่"

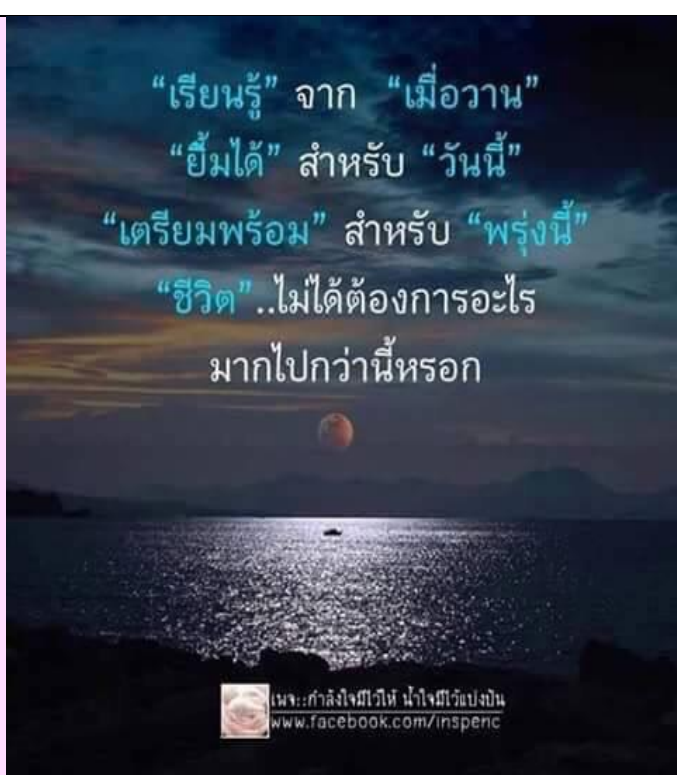
"พระอาจารย์เปลี่ยน ปณฺญาปทีโป" M.ส.โร

18) "เสียกำได้กอบ" .....บ้ำหอบฟาง ของเรามี...มิมิดบ้าง...ช่างสับสน ซื่อกำแถมกำ ซอกซ้าใจ ในหน้ามน กลัวไม่จน คนชอบใจ ชายให้เธอ

ผักที่บ้าน บานเบอะ ปลุกเยอะเยอะ แม่งามเงะ ไม่เยะแยก แผลกเสมอ ชอบซื้อเขา เขาแถมให้ ไม่เคยเจอ ช่างเลิศเลอ เธอใจงาม มากครามครัน

19) "เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียผ้าให้ใคร" พอนึกได้...ไปเถิดหนา...สามีฉัน ทองเท่าเคียร พากเพียรอยู่ สู้ฝ่าฟัน อยากรู้นี้.....ก็ปีนั้น.....มันได้มา

20) "เสียน้อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย " จะน้อยมาก สักเท่าไร ใคร่ครวญหนา ถ้าควรเสีย....เสียไปนะ.....สบายอุรา มิควรจ่าย.....อย่าได้บ้ำ.....มาใจโต

- 21) "เสียงเท่าฟ้า หน้าเท่ากลอง" คนองใหญ่
สุขอื่นใด ไหนทานเทียบ เปรียบตัวข้า
สนุกสนาน บันเทิง รื่นเริงอร่า
เสียงเฮฮา อึกทึก คึกโครมจริง
- 22) "เสียมเขาควาย ให้ชนกัน" ปันสองฝ่าย
เสริมเติมไฟ ให้โกรธขี้ง มีนตึงยิ่ง
เทียวใส่โคล้ ให้มีดมัว ชั่วเข้าสิง
นับเป็นสิ่ง เลวร้าย ไม่ควรเลย
- 23) "เสื่อจนท่า ข้างจนทาง" ขวางทุกทิศ
หมดทางคิด แก้ไข ไร้ทางเอ่ย
จำใจเลือก วิธีสุดท้าย ไม่คุ้มเคย
เลยตามเลย เฉยไม่ได้ ภัยผจญ
- 24) "เสื่อชอนเล็บ" เก็บงำ ความยิ่งใหญ่
ไม่อวดใคร ให้รำคาญ พล่านสับสน
ผู้เก็บชอน เล่ห์กลไว้ ภายในตน
ไม่อวดตน ให้สนใจ ใฝ่เจียบงำ

- 21) "เสียงเท่าฟ้า หน้าเท่ากลอง" ต้องฟังคิด
ได้พินิจ.....พิจารณา.....อย่าโมโห
มัวหน้าใหญ่...ใจเท่าฟ้า.....พาเฉโก
พาลพาโล.....เสโทไหล.....ใจระทม
- 22) "เสียมเขาควาย ให้ชนกัน" มั้ยกร้อง
ส่งเสียงร้อง.....ก้องทุ่ง.....มุงสุขสม
ทั้งสองฝ่าย ยุควายชนกัน มั่นอารมณ์
ควายเจ็บล้ม คมเขาเขียด เลือดสาดแดง
- 23) "เสื่อจนท่า ข้างจนทาง" ขวางทำไม
ปล่อยเธอไป...อย่าได้ต้อง...ของแสลง
เดี่ยวก่อเพลี่ย...ละเหยใจ...ไร้เรี่ยวแรง
เรานั้นแกล้ง แสร้งกลัวหล่อน นอนรอคอย
- 24) "เสื่อชอนเล็บ" เก็บงำ ความยิ่งใหญ่
ผิวชอนลาย คล้ายกลัวเมีย เพลี่ยไม่น้อย
ยามอยู่บ้าน...ท่านทำขริม...ชิมตาปรอย
หมั่นแกะหอย ค่อยค่อยป้อน ใฝ่อ่อนเมีย

25)"เสือเฒ่าจำศีล,เสือเฒ่าเจ้าเล่ห์"
คนร้อยเล่ห์ เพทุบาย หมายถึงลวงล้ำ
ชายชรา น่านับถือ ระเบิดนาม
แต่จิตทราม ทำเรื่องชั่ว มั่วผิดทาง

26)"เสือทะเลายห่าง ช้างทะเลายโรง"
ความหมายส่ง ตรงไป ชายโอหัง
ชอบเอะอะ มะเทิ่ง เหลิงตึงตึง
ประพฤติตั้ง ช้างเสือ เหนือบรรยาย

27)"เสือนอนกิน" สิ้นทรัพย์ นับคน
ไม่ตื่นนอน กังวลหา คำห่างไหน
คอยแต่รับ ผลประโยชน์ โศครกำไร
ไม่ลงทุน ทำอะไร ได้อย่างเดียว

28)"เสือในร่างสมัน" ร้อยพันเล่ห์
แกลิ่งหักเห ฤทธิร้าย ไม่ข้องเกี่ยว
คนชั่วช้า มาแฝงกาย คล้ายดีเชียว
ใจลดเลี้ยว เคี้ยวคุด โป้ปดคน

29)"เสือลากหาง" ย่างเหยาะ ออกเอื่อยเอื่อย
ลัดเลาะเลื่อย เอื่อยซา ไม่น่าสน
เสแสร้งไป ไม่ทำใคร ไร้กังวล
หากเจอคน หลงกลกรรม ห้ำหั่นที่

30)"เสือผินหมอนใบ" ยากไร้ ใจสู้ทน
ฝ่าลมฝน บนลำเภา เข้าไทยนี้
สู้ตรากตรำ ทำงาน บ้านไม่มี
เป็นเศรษฐี มีทรัพย์เลิศ เกิดบารมี

25)"เสือเฒ่าจำศีล,เสือเฒ่าเจ้าเล่ห์"เห่ชัดซ้ำ
ยามอยู่บ้าน.....อ่านตำรา.....มาดอาเสียบ
แต่เมื่อออก....นอกเรือนมา...หาตีมเปียร์
กระลุ่มกระเหลี่ย กระเรียกระราด ชัดไม่ยั้ง

26)"เสือทะเลายห่าง ช้างทะเลายโรง"
วอนตายโหง ส่งยมบาล มั่นโอหัง
ชอบเอะอะ มะเทิ่งประจำ ทำตึงตึง
ส่งเสียงดัง ตั้งช้างเสือ เมื่อโกรธา

27)"เสือนอนกิน" ลิ่นลาย คล้ายสุนัข
นอนหมอบคลาน มั่นประจักษ์ เป็นนักหนา
เสือต้องสู้...รู้บทบาท...มาดพยัคฆา
มั่วเกียจคร้าน มั่นเหมือนหมา ถูกด่าเอา

28)"เสือในร่างสมัน".....มันจำเป็น
เมียดูร้าย....ใครก้อเห็น....เด่นชัดเล่า
ต้องซ่อนเล็บ...เก็บตัว....ไว้ชั่วคราว
รอให้เขา.....อนุญาต.....จัดคืนลาย

29)"เสือลากหาง" ย่างเหยาะ จำเพาะถิ่น
โบกโบยบิน จินต์ประสงค์ จำนงหมาย
นิเวศน์สถาน..มันมุ่งมาด..ปราศซึ่งชาย
ความเกรียงไกร...ได้สำแดง....แจ้จกมล

30)"เสือผินหมอนใบ" ไปนอนวัด
เพื่อบำบัด จัดจิตใจ คลายหมองหม่น
แสนสับสน ผลกลับกัน บันดาลดล
พระกับคน....ปนเปยุ่ง.....อีรุงตุงนัง

31)"ใส่ตะกร้าล้างน้ำ" ชำระใจ
เป็นคนใหม่ ไร้ราทิน ลิ่นศักดิ์ศรี
หญิงทำตัว มั่วกามา พล่าราศี
ต่อจากนี้ มีประวัติ สะอาดงาม

32" ใส่หน้ากาก" ปากกับใจ ไม่ตรงกัน
ปากสร้างสรรค์ ด้านใจคด โปรตขยำ
ทำเสแสร้ง แกล้งยกย้าย ใจระกำ
ใจจริงทรมาน ตำซ้ำ ไม่น่าคบ

33"ใส่หน้ายักษ์"ปากแยกเขี้ยว ขบเคี้ยวฟัน
พร้อมทำหัน บั่นชีวา ทำพร้อมรบ
ทำกิริยา เกรี้ยวกราด ศาสดราครบ
ความสงบ คงจบแล้ว ไม่แคล้วพัง

34" ใส่เป็นน้ำเหลือง" เรื่องราวชีวิต
แม่หมดสิ้น ไม่งอนง้อ ขอรอบข้าง
ยามอดหยาก ยากไร้ ไกล้วายวาง
ไม่มีทาง ขอใครกิน ลิ่นเชิงชาย

35"ใส่เป็นหนอน" ย้อนคนใน ใจคิดคด
ทรยศ โปรตศัตรู สูทางให้
คนในกรอบ ครอบครวเดียว เลี้ยวลดใจ
คนซิดใกล้ ใจคดเคี้ยว เอี้ยวศัตรู

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(บทหมอลำ ๓๕๑ 35 ๓๕๑)

31)"ใส่ตะกร้าล้างน้ำ" สามครั้งคราว
อันความคาว ฉาวโฉ่หนอ ก้อยังฝัง
ควรทำตน...กมลงาม.....ยามอยู่ยัง
ไม่ต้องล้าง ยังหอมหวาน ตามทวนลม

32)" ใส่หน้ากาก"จักปลอดภัย ยามไอจาม
เมื่อเป็นหวัด...จัดว่างาม.....ล้ำสุขสม
ออกนอกบ้าน ท่านทำหน้าที่ น่าชื่นชม
คนนิยม.....สมมุ่มาด.....ปราศโรคา

33)"ใส่หน้ายักษ์" จักเกิดผล คนเกลียดกลัว
แม่ทูนหัว...ตัวตนเธอ...นอนเพื่อผวา
เหมือนกันเต๊ะ เป๊ะเวอร์วัง ทั้งหน้าตา
ยักษ์เฝ้า.....หรือยักษ์.....มาพร้อม

34)" ใส่เป็นน้ำเหลือง" เรื่องนี้ ที่น่าคิด
สุดวิปริต.....พินิจซึ่ง.....ฟังถนอม
ต้องอดอยาก...ปากแห่งนี้...นารียอม
นึกว่าสวย ด้วยอยากดม สูดตรอมตรม

35)"ใส่เป็นหนอน" ขอนทั่ว หมองมัวหม่น
แย่เหลือทน.....คนขี้ลืม.....ที่มทับถม
ถูเครื่องใน...ลืมในรถ...โคตรระทม
เจ็ดวันผ่าน....ปานอาจม...ชิมชมชาน

โกวิท ธีรวิโรจน์

